

Wilhelmina thuisgebracht

Een tegelplateau van prinses Wilhelmina is gisteren onthuld in Museum Goedewaagen in Nieuw-Buinen. Een kroonjuweel van de aardewerkfabriek is weer thuis.

JAAP VAN BRUMMELEN

NIEUW-BUINEN Museum Goedewaagen heeft een pronkstuk: een als staatsieportret geschilderd tegelplateau van Wilhelmina der Nederlanden uit 1891. Topman Welink van VNO-NCW Noord onthulde het. „Een grote eer”, vindt voorzitter Alfred Welink van VNO-NCW Noord het dat hij het 140 centimeter hoge tegelplateau mag onthullen. Het ritueel is de kers op de taart van een bedrijfsbezoek van leden van VNO-NCW Noord aan de aardewerkfabriek in Nieuw-Buinen. „Een aanwinst voor Drenthe”, noemt Welink het werk.

Wat meteen opvalt aan het door Daniël Harkink in de nazomer van 1891 geschilderde portret van de toen tienjarige prinses is dat ze toen al dezelfde krachtige en stoere houding heeft als ze uitstraalt op foto's die rond de Tweede Wereldoorlog van haar zijn genomen. „Sterker, ik heb zelfs mensen gesproken die meteen een gelijkenis zagen met de drie dochters van Willem-Alexander”, zegt conservator Friggo Visser.

Hij schat dat het uit veertig tegels samengestelde schilderij tienduizenden euro's waard is. Het water zou de deskundigen van *Tussen Kunst en Kitsch* in de mond lopen bij het zien van zoiets moois. En dan te bedenken dat het destijds een prijskaartje had van 72 gulden. De trotse eigenaar is verzamelaar in hart en nieren Dirk-Jan Nienhuis. Die kocht het van een veilinghuis in Hilversum en stelde het in bruikleen als kroonjuweel van aardewerkfabriek Royal Goedewaagen. Je zou kunnen zeggen dat Wilhelmina is thuisgebracht in Nieuw-Buinen. Conservator Visser wijst in een vitrine met

Alfred Welink (links) en Friggo Visser onthullen de prinses. FOTO HARRY TIELMAN

‘Mensen zagen gelijkenis met de drie dochters van Willem-Alexander’

pijpen op een exemplaar met het hoofd van Wilhelmina. „Dat pijpje is in 1898 door Goedewaagen gemaakt ter gelegenheid van haar inauguratie als koningin. Ze was toen achttien jaar.”

Visser is blij dat het museum, dat zonder subsidie de broek moet ophouden, op het tegelplateau beslag heeft kunnen leggen. „Schilder Daniël Harkink stond aan de basis van een periode waarin aardewerk uit

Nederland overal ter wereld gewild was.”

Dat de jonge prinses in rouwdracht op de tegelschildering is afgebeeld, heeft alles te maken met het overlijden van haar vader, koning Willem III, op 23 november 1890. Opvallend zijn ook de steekmouwen, die in die tijd veelvuldig werden gebruikt om de onderarmen op temperatuur te houden. De gasten van NCO-NCW zijn onder de indruk. Directeur Yvonne Kooi wordt bedolven onder complimenten. „Supermooi en heel bijzonder. Dit ga ik doorvertellen”, zegt loopbaancoach Edith Wisman uit Groningen. „Mijn verwachtingen waren sowieso al hoog gespannen, omdat ik zelf bij Minerva keramiek heb gedaan. Het was super om een kijkje in de keuken van zo'n ambachtelijk bedrijf te mogen nemen.”